स्वाहुतिरस्तु। 'हव्यसूक्तीनां' हविस्तावकमन्त्राभिमानिनीदेवतानामर्थे स्वाहुतिरस्तु। येत्वाज्ये पठिता देवास्तान् सर्वानुद्दिश्य स्वाहुतिरस्तु। 'होत्रात्' होमनिमित्तभूतात्, 'अग्निं', 'जुषाणाः' सेवमानाः, ये देवाः तेषां स्वाहुतिरस्तु। अयमग्निरन्ये च सर्वे देवाः आज्यं पिबन्तु हे मानुष 'होतः', तदर्थं याज्यां पठ॥

इति द्वितीयोऽनुवाकः॥ २॥

अथ तृतीयोऽनुवाकः।

द्वितीयानुवाके प्रयाजविषया मैत्रावरुणप्रैषा अभिहिताः। अथ तृतीयानुवाके प्रयाजयाज्या आप्रीसंज्ञका होत्रा पठनीया उच्यन्ते। तत्र प्रथमामाह। "समिद्धो अद्य मनुषो दुरोणे। देवो देवान्यजसि जातवेदः। आच वह मित्रमहश्चिकित्वान्। त्वं दूतः कविरसि प्रचेताः" [१] इति। हे 'जातवेदः', 'देवः' 'दीप्यमानः' त्वं 'मनुषः' मनुष्यस्य यजमानस्य, 'दुरोणे' गृहे, 'अस्मिन्' कर्मणि, 'समिद्धः' प्रज्वालितः सन्, 'देवान्', 'यजसि' यज, हविषा पूजय। हे 'मित्रमहः' मित्राणां पूजयितः, 'चिकित्वान्' अभिज्ञः, त्वं 'आवह' देवानामावाहनमपि कुरु। त्वं 'दूतः' देवानां हितकारी, 'कविः' शास्त्राभिज्ञः, अतएव 'प्रचेताः' प्रकृष्टज्ञानश्च, 'असि',॥

अथ द्वितीयामाह। "तनूनपात् पथ ऋतस्य यानान्